

Hjemmeandagt

1. søndag efter helligtrekonger 2021

Salme nr. 108:

”Lovet være du, Jesus Krist”, vers 1-3

(mel. ”Lille Guds barn, hvad skader dig”)

1 Lovet være du, Jesus Krist!

at du menneske vorden est,
født af en jomfru ren og skær,
gladelig hilst af Himlens hær.

O, Gud ske lov!

2 Du, Gud Faders enbårne Søn,
mand i lys, men dog Gud i løn,
underlig klædt i kød og blod,
kom på vor bryst at råde bod.
O, Gud ske lov!

3 Verden går i dit ledebånd,
dig dog svøbte en kvindes hånd,
du, som har skabt og styrer alt,
blev dog på skød barnlille kaldt.
O, Gud ske lov!

Bøn

Godhedens Gud, himlenes Herre,
lyt til dit folk, når vi råber til dig,
hør vor indtrængende bøn:

Giv os øje for, hvad du vil vi skal gøre,
og kræfter til at udføre, hvad du sætter os for øje,

ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn,
som med dig lever og regerer i Helligånds enhed,
én sand Gud fra evighed og til evighed.

Amen.

Læsning fra Lukasevangeliet, kapitel 2, vers 41-52

Hvert år tog Jesu forældre til Jerusalem til påskefesten. Også da han var blevet tolv år, drog de derop, som det var skik ved festen. Da påskedagene var omme, og de skulle hjem, blev drengen Jesus i Jerusalem, uden at hans forældre vidste det. I den tro, at han var i rejsefølget, kom de en dags rejse frem og ledte efter ham blandt familie og bekendte. Da de ikke fandt ham, vendte de tilbage til Jerusalem for at lede efter ham dér; og efter tre dage fandt de ham i templet, hvor han sad midt blandt lærerne, lyttede til dem og stillede dem spørgsmål. Alle, der hørte det, undrede sig meget over hans indsigt og de svar, han gav. Da forældrene fik øje på ham, blev de slået af forundring, og hans mor sagde til ham: »Barn, hvorfor gjorde du sådan mod os? Din far og jeg har ledt efter dig og været ængstelige.« Men han sagde til dem: »Hvorfor ledte I efter mig? Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?« Men de forstod ikke, hvad han sagde til dem. Så fulgte han med dem tilbage til Nazaret, og han var lydighedsfuld mod dem. Hans mor gemte alle ordene i sit hjerte. Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker.

Refleksion fra sognepræst Cæcilie Jessen

Uanset om man er forælder eller ej, må man kunne forestille sig, hvor forfærdeligt det er, at et barn bliver væk for én. Og det er det, der sker i Jerusalem for Maria og Josef, hvor de har taget den tolv-årige Jesus med for at fejre påskefesten: At han bliver væk. Ja, endnu værre – de når at bevæge sig en dagsmarch hjemad, før de opdager, han ikke er med.

Josef og Maria kan i et bredere perspektiv blive et billede på menneskeheden: For de er mennesker, der leder efter Kristus – leder efter Gud. Vi kan se det for os og måske genkende os selv i billedet: Mennesker, der bevæger sig gennem hverdagen og pludselig stopper op og indser, at noget er blevet væk for dem. Sagens kerne eller livets håb – meningen.

Ja, sådan kan det sådan set godt ske i disse dage: At vi mister meningen af syne – for hvad er den egentlig, når vi ikke kan se dem, vi plejer, hvad er den egentlig, når al tid tilsyneladende er blevet til ventetid?

Og hvad gør Maria og Josef så – hvad gør mennesker så, når Gud er blevet væk for dem? De – vi – begynder at løbe rundt fra sted til sted. I tre dage søger de overalt i Jerusalem, må vi forestille os. Og så til sidst kommer de i tanke om at kigge i templet, hvor de finder ham.

Da stiller Jesus dem det bedste, retoriske spørgsmål: "Hvorfor ledte I efter mig?". Det er så godt et spørgsmål, og det må fylde os med glæde, når vi hører det, som om det blev stillet til os – Jesus, der spørger, hvorfor vi leder sådan efter ham. Vi ved jo, hvor han er – i sin fars hus. I gudshuset. Og derfor kan vi slutte vores søgen, i hvert fald efter Gud, efter Jesus – for Jesus er der, hvor han skal være. Vi må lade panikken lægge sig og gå derhen, hvor Kristus er at finde.

Det er i kirken, hvor vi samles om hans ord. Men også – og så meget vigtigere i denne tid – er Jesus hos os, i os – bor ved troen i vores hjerter. Og endnu et sted finder vi ham: I bønnens rum, som vi også altid bærer med os. Beder vi en bøn, så er Gud der. Det er derfor, vi, når vi farer rundt og leder, får stillet spørgsmålet: Hvorfor ledte I efter mig? Jeg var jo lige her.

Bøn

Fader vor, du som er i himlene!
Helliget vorde dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse,
men fri os fra det onde.
Thi dit er riget og magten og æren i evighed! Amen.

Salme nr. 108:

”Lovet være du, Jesus Krist”, vers 1-3

(mel. ”Lille Guds barn, hvad skader dig”)

4 Himlens lys kom i dig til jord,
skinner til ny oplysning stor,
godt kan vi nu ved nattetid
kende som børn vor Fader blid.
O, Gud ske lov!

5 Fattig kom du til jorden ned,
adlede armod og usselhed,
fattig du gjorde dig med flid,
rige blev vi til evig tid.
O, Gud ske lov!

6 Konning er du blandt konger bedst;
ånders konge blev støvets gæst,
fører os op fra skyggedal
hjem til sin lyse kongesal.
O, Gud ske lov!